

Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

Nr. 12(108)

2018. gada 24.decembris – 2019.gada 6.janvāris

GANĀ SLEJA

Draudzes mācītājs Reinis Bikše

„Jums šodien ir dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, Kungs” /Lk 2:11/

Priecīgus Kristus dzimšanas svētkus!

Šis Ziemassvētku laiks ir piepildīts ar ko īpašu, kas nav atrodamas citos svētkos. Šķiet, ka viss gaiss ir piepildīts ar laba vēlējumiem: „Priecīgus Ziemassvētkus! Lai mīlestības piepildīts šis Ziemassvētku laiks!” Ziemassvētku laikā mēs saņemam jo īpaši daudz e-pasta apsveikumus un Ziemassvētku kartiņas ar dzeju un novēlējumiem. Laiks, kurā mēs ilgojamies un meklējam ko patiesi skaistu un īstu. Laiks, kurā mēs ilgojamies pēc patiesa miera un prieka sirdī. Vai mūsu sirds ir to saņēmusi un piedzīvojusi? Kā lai neskaitāmajos vēstnešos sadzirdam patieso?

Šogad jo īpaši mani ir uzrunājušas divas ziedojuma akcijas, jo tām ir izdevies ieraudzīt ko ļoti svarīgu. Ziedojuma akcijā "DOD PIECI" ir izskanējis aicinājums atbalstīt jaunos vecākus. No vienas puses ir skumji to dzirdēt, ka esam aizmirsuši, ko nozīmē ģimene, ko nozīmē nolikt malā savas intereses un ziedot laiku bērniem. No otras puses, šī akcija ir labs sākums meklēt to, kā mīlēt un ziedot sevi saviem tuvākajiem. Mēs dzīvojam laikā, kurā netaisnība un sevis mīlēšana izplešas ar lielu ātrumu. Dieva vārdā tiekam brīdināti: „tāpēc ka netaisnība ies vairumā, mīlestība daudzos izdzīsīs.” /Mt. 24:12/

Arī sevi esmu pieķēris pie reizēm, kad šķiet svarīgāk ieskatīties Facebook, Instagram, nekā apstāties un sadzirdēt, un samīļot savus bērnus. Mīļā draudze, mēs dzīvojam laikā, kad pieaug iespēja aizvien vairāk iegūt draugus, uzņemt informāciju, izklaidēties, baudīt dzīvi, bet šis laiks ir arī tāds, kurā mīlestība ātri izdziest cilvēku sirdīs. Mēs dzīvojam laikā, kad mūsu sirds var ātri pārvērsties par atkritumu tvertni un būt piepildīta ar krāmiem, bet ne ar būtisko. Jēzus runā par to, kas patiesi mūs var darīt priecīgus un piepildītus. Viņš saka: “Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas sirds un no visas dvēseles, un no visa sava prāta. Tev būs savu tuvāku mīlēt kā sevi pašu” /Mt. 22:37/. Mīlestība uz Dievu, tā iet roku rokā ar uzticēšanos un palaušanos, bet izrādās, ka cilvēku sirdis ir cietas un nepaklausības pilnas. Dieva vārds saka, ka cilvēki ir: „piepildījuši savu dzīvi ar visādiem netikumiem: netaisnību, samaitātību, iekāri, ļaunumu, skaudību, slepkavību, kildām, krāpšanu, ļaunprātību, mēlnesību, kļuvuši par neslavas cēlājiem, Dieva nicinātājiem, nekaunām, augstprāšiem, lielībniekiem, ļauna izdomātājiem, vecākiem nepaklausīgiem, bezprātīgiem, neuzticamiem, cietsirdīgiem, nežēlīgiem.” /Rom 1:29/

Kad esam pazaudējuši mīlestību uz Dievu, tad zūd arī patiesa mīlestība uz tuvāko. Patiesa mīlestība uz tuvāko, tā prasa daudz. Manuprāt, mums ir viegli parādīt uzmanību uz Īsu brīdi, bet ir grūti šo uzmanību noturēt un patiešām mīlēt tuvāko. Lai gan mums ir atvērta visa pasaule, jūtamies aizvien vientuļāki. Grēks vienmēr sāpina, ievaino un nošķir. 1.Mozus grāmatā mēs ieraugām, kāda ir Dieva sirds: „Kad Dievs redzēja, ka cilvēku ļaunums augtin auga zemes virsū un ka viņu sirdsprāta tieksmes ik dienas vērsās uz ļaunu, tad Dievam kļuva žēl, ka Viņš cilvēku zemes virsū bija radījis, un Viņš Savā sirdī ļoti noskuma.” Grēka dēļ, cilvēku sirdis kļūst kā akmens, tās vairs nejūt un neredz patiesību.

Šogad ziedojuma akcijā "Eņģeļi pār Latviju" ir izvēlēts zīmīgs moto, kas liek aizdomāties par to, kas ir dārgākais un svarīgākais. „Eņģeļi pār Latviju” šogad mūs aicina: „dāvināt to, kas patiesi svarīgs” - iespēju

kādam bērnam būt veselam un laimīgam. Bērniem, kas smagi slimi, ir nepieciešams būtiskākais - dziedināšana.

Dievs Ziemassvētkos sūta vēstnešus - eņģeļus, kuri atnes svarīgāko ziņu pasaulē: *“Jums šodien ir dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, Kungs.”* /Lk 2:11/ Dievs nāk pie mums ar dārgāko dāvanu, lai mēs būtu sirdī dziedināti un glābti mūžībai. *“Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību”* /Jņ 3:16/ Viņš dāvā pats sevi, nākdams pie mums savā Dēlā Jēzū Kristū.

Dievs nāk pie mums un ir līdzās ar mums, lai mēs piedzīvotu Viņa mīlestību. Jēzus piedzimst Betlēmē, kūtī. Viņš nāk pazemīgs pie visiem cilvēkiem. Kūts ir tā vieta, kurā visi drīkst ienākt. Ganiem nebija jāmazgājas un jāpucējas, lai dotos sastap Jēzu lepnā viesnīcā. Gani piedzīvoja, ka Dieva Dēls ir nācis pie viņiem, Dieva Godība ir atspīdējusi viņu dzīvēs. Gani devās ar drošu sirdi pie Glābēja - Jēzus Kristus. Mēs drīkstam savu nemieru, raizes, sāpes, izmisumu, grēkus likt Jēzus rokās. Jēzus saka: *“Nāciet šurp pie Manis visi, kas esat bēdīgi un grūtsirdīgi, Es jūs gribu atvieglināt.”* /Mt. 11:28/ Viņa rokas bija atvērtas mīlestībā pret ganiem un tās palika atvērtas arī pie Krusta Golgātā, un tās aizvien ir atvērtas pret visiem gēciniekiem.

Gani piedzīvojuši Dieva mīlestību sajuta, ka viņu sirdis ir mainījušās. Tie devās mājās slavēdami un priecādamies par visu, ko Dievs bija darījis. Dievs saka: *“Es jums piešķiršu jaunu sirdi un jaunu garu; Es izņemšu no jūsu krūtīm akmens sirdi un ielikšu jums miesas sirdi.”*

Jums šodien ir dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, Kungs. /Lk 2:11/

ARHIBĪSKAPA VĒSTĪJUMS

Ziemsvētkus sauc par brīnumu laiku. Mēs varam pārnest mājās eglīti, skatīties uz to un domāt – lūk brīnums! Mazā sēkliņā Dievs ir ielicis gudrību, kura spēj no zemes trūdiem izveidot kaut ko tik filigrānu, smaržīgu un galvenais – dzīvu! Dievs ir brīnumaini pūlējies, eglīti radot.

Tad saliekam zaros gaismiņas un mirdzošas bumbas, un nu ir vēl skaistāk. Varam skatīties un teikt – vēl lielāks brīnums! Dievs manī ir ielicis spēju un pat aicinājumu izdaļot viņa lielisko darbu! Tas ir tik brīnumaini! Kā man ir veicies sekot Dieva aicinājumam? Vai man ir izdevies izgreznot Dieva izcilo darbu – sevi? Vai ir veicies atklāt savus talantus un izkopt Dieva dotās spējas? Vai ir izdevies veidot sevi pilnīgāku, pievilcīgāku, mirdzošāku?

Kad aplūkojam gaismiņas un mirdzošās bumbas, ko esam sakarinājuši savos zaros, vajadzētu pārliecināties, vai neesam izdarījuši to pašu, ko ar eglīti – izpušķojuši, bet nocirtuši. Vai neesam sevi nošķīruši no sēklas no kuras uzdīgām, un no saknēm, kas mūs baroja? Mēdz notikt, ka, cenšoties kaut ko bagātināt un izdaļot, mēs to nocērtam. Tiecoties dzīvot krāšņāk, bagātāk un interesantāk, mums gadās sadarīt ko tādu, kas nocērt vienību ar Dievu un pārtrauc viņa sapni par mums. Tā ir liela nelaime, jo savu identitāti cilvēks iegūst attiecībās. Nocērtot attiecības ar Dievu, mēs zaudējam pašu identitātes kodolu un vairs nezinām, kas esam.

Ziemsvētki ir glābšanas pasākums. Kad ir gadījies sevi sacirst, neko negaida vairāk kā glābēju ierašanos. Dievs sūta Glābēju. Kristus ir dzimis Bētleme. Dievs viņu iedēstīja pasaulē kā sēkliņu, kurā ielikta visa Dieva mīlestība un gudrība. Vēlāk Jēzus teica: *“Es esmu vīnakoks, jūs esat zari”!* Apustulis Pāvils par izglābtajiem runā kā par zariem, kas nolauzti no savvaļas koka, bet uzpotēti dārza kokā, lai saņemtu dzīvības sulu no tā saknēm. Jēzus ir Dieva dāvana visiem nocirstajiem. Tā ir iespēja atkal būt dzīviem zariem, kuri ne tikai izskatās spoži uz brīdi, bet nes augļus uz mūžību.

Vēsts par Kristus dzimšanu ir visapkārt. Adventa un Ziemsvētku laikā tā meklē cilvēkus pat ļoti intensīvi. Taču ne vienmēr Ziemsvētki ir veiksmes stāsts ar laimīgām beigām. Bieži ir tā, ka svētki paiet, bet savienojums nav noticis. Ziemsvētku neveiksmes simbols ir sakaltušās eglītes ar brūnām skujām, kuras pēc svētkiem mētājas visās malās. Tādēļ vajag ļaut sevi atrast un meklēt arī pašiem. Intensīvi meklēt saslēgumu ar Kristu. Pat kristiešiem, kuri par viņu daudz zina, vajadzētu meklēt, jo galvenais ir savienojums, pa kuru plūst dzīvības sula.

Runāsim ar viņu! Runāsim ar Bētleme dzimušo! Runāsim ar viņu par savu dzīvi un par viņa dzīvi. Piemēram, jautāsim viņam, kā viņš spēja būt laimīgs? Atceroties trūkumu, kādā viņš piedzima, pārbaudījumus, kurus panesa un uzbrukumus, kurus piedzīvoja – kā viņš spēja nodzīvot laimīgu mūžu?

Jautāsim nevis dīkas intereses pēc, bet tādēļ, ka arī paši esam piedzimuši reālā pasaulē. Izzināsim Jēzus dzīvi, jo, atrodot viņa laimes atslēgu, mēs varam būt atraduši savējo. Ja meklēsim dziļi, atklājumu pietiks garam un jēgpilnam mūžam.

Vēlu visiem svētītus Ziemsvētkus un atjaunotu dzīvību no Bētleme dzimušā Kristus!

Sirsnībā,

+ Jānis

Rīgas arhibīskaps

JAUNIEŠU AKTIVITĀTES

2018.gada kopsavilkums

Viens no mūsu draudzes kalpošanas virzieniem ir jauniešu nozare. Pēdējos gados tā nav bijusi īpaši aktīva, bet šajā gadā, gribētos teikt, ka esam sākuši spert pirmos soļus, lai padarītu to aktīvāku.

Viena no lielākajām grūtībām, ar ko nākas saskarties, ir tas, ka mūsu draudzē trūkst aktīvo jauniešu, ar kuriem varētu organizēt regulārus jauniešu pasākumus. Tādēļ īpaši šajā gadā esam centušies nostiprināt draudzību un sadarbību ar citām Madonas apkārtnes draudzēm, lai kopīgi organizētu kādus pasākumus.

Viens no šī gada spilgtākajiem jauniešu pasākumiem noteikti ir ikgadējais divu dienu laivu brauciens vasaras vidū, kad ar laivām atkal devāmies pa Aivieksti un pa nakti palikām Lubānas mācītājmuižā. Tēma šīm divām dienām bija „Piedzīvojums kopā ar Dievu”. Tajās runājām par to, kādam vajadzētu būt īstam piedzīvojumam, un kā Dievs mūsu neveiksmes un šķietamo neatbilstību var izmantot, lai paveiktu kaut ko lielisku.

Šī gada maijā Madonas draudzē pirmo reizi notika Slavas un pielūgsmes vakars jauniešiem, pēc kura sekoja kopīgs sadraudzības vakars Madonas JIC „Kubs”, kurā arī piedalījās jaunieši no dažādām draudzēm.

Un viens no šī gada nozīmīgākajiem notikumiem varētu būt uzsāktā sadarbība ar Rīgas Jēzus draudzes jauniešiem, ar kuriem oktobra vidū kopīgi pavadījām divas foršas dienas Madonā un Cesvainē. Tādēļ vēl šajā gadā dosimies ciemos pie viņiem uz Rāmavas muižu, kur notiks Rīgas Jēzus draudzes jauniešu Ziemsvētku balle.

Vēl jāpiemin, ka Madonas JIC „Kubs” notika regulāri jauniešu vakari katru otro piektdienu. Tajos tika apskatīti dažādi Bībeles stāsti un runāts par aktuālo jauniešu dzīvēs. Un kā norāda Madonas draudzes jauniešu vadītāja Sintija - lai arī mēs parasti nebijām daudz jaunieši, bet pēc šiem jauniešu vakariem, visi bijām motivācijas un prieka pilni, lai dotos pretī nākamajiem dzīves kalniem kopā ar Jēzu.

Viens no nākamā gada plāniem mums ir iesaistīt jauniešu vakaros mūsu draudzes Svētdienas skolas lielos bērnus, un vairāk aicināt apkārtējos jauniešus uz kādiem no mūsu pasākumiem. Ja jūs zināt kādu jauniešu, kuru varētu aicināt uz draudzes jauniešu pasākumiem, tad varat aicināt sekot līdzi jaunākajiem notikumiem mūsu jauniešu facebook lapā – www.facebook.com/cesvainesskapis

PĀRDOMĀM

Tanī laikā nāca no ķeizara Augusta pavēle uzrakstīt visus valsts iedzīvotājus. [..]Tad visi nogāja pierakstīties, katrs savā cilts pilsētā (Lk.2:1, 3)

Kā? Vai tad jau sākas Ziemassvētku stāsts? Svētki taču būs tikai pēc trīs dienām! Jā, īstais Ziemassvētku stāsts sākas ar teikumu: „Un viņai piedzima pirmdzimtais Dēls.” Mūsu teksta pantā ir pateikta kāda patiesība, kura jāsaprot vispirms, lai varētu tuvojties Ziemassvētku notikumam.

Runa ir par ķeizaru Augustu. Viņš bija varens vīrs. Viņš tā laika pasaulē uzturēja mieru. Kāds vēsturnieks par viņu rakstīja: „Viņš bija centrs, kas uzturēja kārtību no Temzas līdz Indijai.” Turklāt savām vajadzībām viņš daudz neprasīja. Vajadzības gadījumā ziedoja savus personīgos līdzekļus. Vai Bībele

nenovērtē viņu par zemu, tikai skopi ziņodama: viņš gribēja saskaitīt savas valsts iedzīvotājus un tādēļ izraisīja tik lielu apjukumu un nemieru.

Nē! Te tiek vēstīts tas, ko ir pieredzējis mazais cilvēks no tautas vidus. Viņam šajā ķeizarvalstī nebija ne miera, ne atdusas. Droši vien toreiz arī daudzi pilsoņi teica: „Mūs neinteresē politika!” Bet politika interesējās par viņiem. Un tādēļ tūkstošiem – arī Marijai un Jāzepam – nācās atstāt dzimteni un mērot garu, nogurdinošu ceļu un ciest trūkumu. Vēlāk viņiem abiem ar savu Bērnū nācās bēgt, jo „romiešu miera valstī” Hērods drīkstēja nogalināt.

Nelolosim ilūzijas par šo pasauli! Tā ir kritusi pasaule. „Krēsla aplāj zemi un tumsība tautas,” saka Jesaja. Šai pasaulei ir vajadzīgs Pestītājs. Un tā Viņu arī saņem – no Dieva. „Ak, uzlec Gaisma mūžīgā Un spīdi mūsu tumsībā..”

Kungs! Tu esi pasaules Gaisma! Nāc mūsu nabadzīgajā dzīvē! Āmen.

Vilhelms Bušs „365 x Viņš” (22.decembris)

KALENDĀRS

“Ja Tas Kungs tā gribēs, mēs dzīvosim un darīsim to un to.”

/Jēk. 4:15/

Cesvaines draudzes kalendārs

Datums	Dievkalpojumi un notikumi		Papildinformācija
Svētdiena 23.decembris	9 ⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Adventa ceturrtā svētdiena <i>Svētdienas skola</i>
Pirmdiena 24.decembris	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	Kristus piedzimšanas svētvakars
Otrdiena 25.decembris	12 ⁰⁰	Dievkalpojums	Kristus piedzimšanas svētki
Ceturtdiena 27.decembris	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Svētdiena 30.decembris	9 ⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Svētdiena pēc Ziemsvētkiem
Ceturtdiena 3.janvāris	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Piektdiena 4.janvāris	18 ⁰⁰	Draudzes vakars	
Svētdiena 6.janvāris	9 ⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Zvaigznes diena

DZEJA

Koki, torņu smailes
Un debesis.
Elektrības vadi, māju jumti
Un debesis.
Bērni, šodien zīmēsim Zilas debesis.
Bēniņu logi un stabu bezgalības.
Skursteņi kūp pretī
Debesīm.
Manējās šodien ir rozā un sasildītas.
Jumtu pagalmi un kāpņu telpas
Un debesis
Tajā gleznā neparastajā.
Kāds kādam šodien teica: „Tu esi manas debesis!”
/Regīna Paegle/

DRAUDZES VAKARS

Visi esiet mīļi gaidīti 4. janvārī plkst. 18.00 baznīcas siltajās telpās (aiz altāra) uz mūsu draudzes vakaru. Līdzī aicinām ņemt groziņu un dāvaniņu loterijai.

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir ceturtdienās no plkst. 18⁰⁰ -19⁰⁰.

Mācītājs Reinis Bikše, tel.26899309, bikse.reinis@gmail.com

Draudzes priekšnieks Normunds Kārklīšs, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv

Draudzes locekļu ikgadējo ziedojumu pret kvīti var samaksāt pie Līgas Čeveres, tel. 29763670

Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871,
Reģ. nr. 90000507727, AS SEB banka, konta Nr. LV 92UNLA0050011543844